

LA VEU DEL VALLES

Setmanari Comarcal d'Informació General i Actualitat

Director: Teresa Velàzquez

Redacció: Jordi Barbeta i Joan Besson

Secretaria de direcció: Maria Forns

Delegació a Caldes: Josep Maria Codina

Delegació a Mollet: Josep Serra

Delegació a Sant Celoni: Santi Santamaria

Corresponsals: Josep Mª Valls (L'Ametlla) Antoni Guzmán (La Torreta), Elissa Riera (Montcada), Santamaria Paredes (Montornès)

Col.laboradors: Salvador Casanova, Joan Cortès, Salvador Estany, Pepita Galbany, Antoni Garcia Grau Angel Maria Hernández, Matilde Martínez, Oriol Montaña, Frederic Nadal, Maria Angels Oliveras, Joan Portet, Josep Saborit, Joan Sala Vila, Serafin Sierro, Lluís Torres, Jordi Vilajosana.

Fotografia: Joan March i Antoni Alcalde (esports)

Confecció: Francesc Ventura

Editor: Manuel Cano Herrerias

Redacció, Administració i Publicitat: Girona, 75, 5è 2^a - Granollers

Dipòsit Legal: B-9611-1978

Imprimeix: Tipografia del Vallès SL - T. 870 21 55 - Granollers

Preu: 30 pessetes

Subscripció anual: 1.500 pessetes

LA VEU DEL VALLES no es solidaritza necessàriament amb els treballs dels seus col.laboradors.

CAL CONTINUAR LA LLUITA

Malgrat que les comparances siguin gairebé sempre odioses, cal que, de tant en tant, establim diferències entre el que teniem i el que hem aconseguit.

El nostre país patia abans del novembre de 1975 l'agressió d'una dictadura feixista, en la qual els ciutadans no eren més que vasalls, que tenien negats els més elementals drets humans. Els diferents pobles de l'Estat no estaven reconeguts com a tals i estaven sotmesos a l'opressió de l'oligarquia centralista. L'exercici de les llibertats de reunió i manifestació estava terminantment prohibit i àdhuc perseguit. Intentar fer ús de la llibertat d'expressió suposava l'immediat empresonament o, en el millor dels cassos, l'exili. Pobles i ciutats senceres eren dominades per la voluntat d'un cacic, que feia i desfeia d'acord amb els seus interessos particulars, car ell era el batlle, o el batlle estava al seu servei. Els treballadors no disposaven de cap tipus d'organisme que defensés llurs interessos, ans al contrari, el govern duia a terme una política òbviament antiobrera... Bé, no cal continuar. Tots sabem el que es patia en una dictadura.

Un cop superada la dictadura, hem arribat a una situació «democràtica»; però Catalunya és encara un poble oprimat, sense autonomia, ni autogovern; les llibertats de reunió i manifestació no estan plenament reconegudes; l'exercici de la llibertat d'expressió et pot costar l'exili o la presó. Els batlles i regidors no són elegits pel poble i la classe treballadora pateix una de les més greus situacions dels darrers anys.

De debò ha canviat la situació? Per això es va lluitar tant?. No. Es lluitava per la democràcia, i això que ens concedeixen se li assembla ben poc. Cal, per tant, que la lluita continuï.

sumari

- 3. Editorial
- 5. Requadre
- 6-7 Opinió
- 8-11 Reportatge
- 13-18 Aquesta terra
- 19. Humor
- 20-22 Entrevista
- 24-28 Aquesta terra
- 30. Notes i comunicats
- 32-33 Música
- 33. Cinema
- 34-35 Esports
- 37-38 Agenda